

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1190/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie unijnego celu ograniczenia występowania *Salmonella* Enteritidis i *Salmonella* Typhimurium w stadach indyków zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 340 z dnia 13 grudnia 2012 r.)

Strona 30, motyw 8 (dwa razy) oraz art. 1 ust. 1 akapit trzeci; s. 33, załącznik, pkt 3.3 akapit trzeci oraz pkt 4.1 akapit pierwszy; s. 34, załącznik, pkt 4.2.1 lit. c) i pkt 4.2.3 akapit trzeci:

zamiast: „1,4,[5],12:i:-”,

powinno być: „1,4,[5],12:i:-”.

Sprostowanie do dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 34, s. 286)

Strona 294, art. 1 pkt 6, nowe brzmienie art. 13 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2001/82/WE:

zamiast: „1. W drodze odstępstwa od lit. j) pierwszego akapitu art. 12 ust. 3 oraz bez uszczerbku dla prawa odnoszącego się do ochrony własności przemysłowej i handlowej, od wnioskodawcy nie wymaga się przedstawienia wyników badań bezpieczeństwa i pozostałości ani badań przedklinicznych i klinicznych, jeżeli jest on w stanie wykazać, że produkt leczniczy jest produktem pierwotnym w stosunku do referencyjnego produktu leczniczego, któremu nie przyznano pozwolenia na mocy art. 5 przez nie mniej niż osiem lat w Państwie Członkowskim lub we Wspólnocie.”,

powinno być: „1. W drodze odstępstwa od lit. j) pierwszego akapitu art. 12 ust. 3 oraz bez uszczerbku dla prawa odnoszącego się do ochrony własności przemysłowej i handlowej, od wnioskodawcy nie wymaga się przedstawienia wyników badań bezpieczeństwa i pozostałości ani badań przedklinicznych i klinicznych, jeżeli jest on w stanie wykazać, że produkt leczniczy jest produktem pierwotnym w stosunku do referencyjnego produktu leczniczego, któremu przyznano pozwolenie na mocy art. 5 na nie mniej niż osiem lat w państwie członkowskim lub we Wspólnocie.”.
